

De bank Rhythm in caramel chenille met bronzen onderstel, ontwierp Caren Pardovitch zelf. Er tegenover een vintage 1960's Groovy Chair van Pierre Paulin voor Artifort bekleed met een burned orange velours. De originele vintage palmlamp is van Maison Jansen uit de jaren zeventig. Beide stukken via de European Vintage Gallery. Op de achtergrond is een stukje van de witte bank te zien, waar de echtgenoot van Pardovitch oorspronkelijk op tegen was. **Rechterpagina:** Pardovitch staat bij de verbronsde en glazen deuren die ze zelf ontwierp.

Onherkenbaar is het voormalige kantoor nadat interior designer Caren Pardovitch het in handen kreeg. Ze transformeerde het sfeerloze pand in een sereen huis vol vintage items, zelfontworpen stukken en subtiele messing details.

HEAVENLY CHIC

Fotografie Kasia Gatkowska
Tekst Ellen Leijser
Haarstyling Eli Ichie
Make up Clayton Leslie House of Orange

Op de gehele etage is gebruik gemaakt van hetzelfde Palissandro Astrale marmer. In de keuken is dit op bijzondere wijze verwerkt in een open boek dat doorloopt in de zijwanden. Van hetzelfde steen is een 'vloerkleed' gelegd in de houten vloer en ook het aanrechtblad is hiervan vervaardigd. Erop een theeset van Tom Dixon via Co van der Horst. De kraan in verouderd messing is van Waterworks, de Quooker is afgewerkt in dezelfde kleur. De radiatoromkastingen zijn nagemaakt van de originele omkastingen. Ook hierin weer een fijn, messing detail.

‘Natuursteen is mijn grote liefde’

Boven de antieke eettafel hangen twee lampen Bolle van Gallotti & Radice. De vintage stoelen zijn bekleed met pythonleer via de European Vintage Gallery. Het dressoir Cubes is een eigen ontwerp van Pardovitch, geïntegreerd zit een cassette met het bestek van haar oma.

Op de voorgrond en achtergrond twee Murano lampen uit een theater in Parijs. De vloer van de entree is in een patroon gelegd met daartussen antiek messing strips. Het zwevende leren dressoir Float is een eigen ontwerp van Pardovitch, qua kleur afgestemd op het schilderij en het oorspronkelijk glas in lood dakraam in het plafond.

Caren Pardovitch (50) is geboren in Rotterdam. Ze woonde onder meer in Spanje, Portugal, Londen en New York. Twaalf jaar geleden richtte ze Caren Pardovitch Interior Design op. Ze is getrouwd en heeft twee zoons (17) en (20). In de karakteristieke hoek met de getoogte ramen heeft Pardovitch een bureau ontworpen dat tegelijkertijd de verwarming maskeert. Erop vazen en dozen via bloemist MC Bloom. De Plexiglas schemerlamp is een vintage stuk uit de jaren zeventig en het elegante stoeltje is Deense vintage. Beide via de European Vintage Gallery.

‘Het zal nooit schreeuwerig worden, maar ook niet te afgepast’

O

p een mooie zomerdag werd er aan de overkant van de straat een groot te-koop-bord geplaatst. Interieur-architect Caren Pardovitch (50) was meteen getriggerd. Ze zag volop mogelijkheden om het sfeerloze kantoor in het monumentale pand in Amsterdam-Zuid te transformeren tot een warm woonhuis dat ze ook gebruikt als showroom voor haar interior design bureau. En dat is enorm goed gelukt. Niets verraad meer het kantoorverleden. Het rijksmonument uit 1928 ademt na de grootscheepse verbouwing een serene rust uit, het is harmonieus zonder dat het saai wordt. Pardovitch heeft gebruikt gemaakt van weldadige, rijke materialen als marmer, fluweel, zijde. ‘Ik houd van natuurlijke materialen, van alles wat een bepaalde rijkdom uitstraalt. Ik ben altijd op zoek naar

De zelfontworpen, imposante schuifdeuren zijn een combinatie van verbronsde panelen met daartussen glazen ramen. De zwarte Penguin Chairs van Theo Ruth voor Artifort stonden in de studeerkamer van Pardovitch' vader. De gekleurde berber kocht ze bij Designmix in Carpets.

In de serene slaapkamer zijn de leren wandpanelen van Studio Art omlijst met een zeer fijne messing rand. Alle meubels zijn eigen ontwerp en op de voorgrond een vintage mozaïektafel van Berthold Muller via de European Vintage Gallery.

Op de achtergrond in de kleedkamer zijn dezelfde leerpanelen gebruikt als in de slaapkamer. De vintage kaptafel met spiegel is uit de jaren vijftig en het krukje is bekleed met stof van Dedar, beide via de European Vintage Gallery. **Onder:** De kleurrijke sculptuur van kunstenaarsduo Heringa / Van Kalsbeek vormt een mooi contrast met de serene tinten van het marmer in de hal en het gastentoilet. Op de achtergrond vintage lampjes van een antiekmarkt. De ronde spiegel is een eigen ontwerp van Pardovitch. De kranen zijn van THG Paris, accessoires via Baden Baden Interior en het wastafel meubel met gehamerd antiek messing bakje is ook zelf ontworpen.

nieuwe afwerkingen en technieken, en ik ben echt een verzamelaar van objecten en vintage.' Haar stijl omschrijft ze als tijdloos en eclectisch. 'Misschien is tijdloos een begrip dat je tegenwoordig te veel hoort, maar het speelt een grote rol in mijn werk. Ik vind het belangrijk dat mensen een lange periode gelukkig zijn in hun huis. En mijn stijl is eclectisch, in de zin dat ik het leuk vind om te mixen met stukken uit verschillende periodes. Het zal nooit schreeuwerig worden, maar ook niet te afgepast. Er moet wel een zekere spanning in zitten, een verrassing, met mooie kleine details. Ik houd van een bepaalde vorm van rijkheid. Geen glitter, wel mooie materialen en ingetogen chic.'

GROTE LIEFDE

In bijna elk project gebruikt ze natuursteen. 'Dat is mijn grote liefde. Natuursteen heeft een eigen verhaal. De kleuren, de mogelijkheden. Het is vaak het beginpunt van een ontwerp, waar ik alles omheen bouw.' Voor de keuken en de badkamers heeft Pardovitch een blok marmer in Italië uitgezocht. De tekening van de crèmekleurige steen - de ene keer wat wilder en opvallender dan de andere keer - zorgt voor een speels effect. 'Het is als een open boek dat doorloopt.' Als Pardovitch praat over haar werk, spreekt ze meestal in de wij-vorm. 'We zijn een team, we werken hier met vier man op kantoor, maar bovenal werken we nauw samen met de opdrachtgever. Het is heel persoonlijk wat we doen. We praten eerst heel veel voordat we iets ontwerpen, waardoor we een goed beeld krijgen van de manier van leven. Zo boetseren we een interieur om de opdrachtgever heen. Het is geen copy paste, maar juist maatwerk. Je kunt het vergelijken met het werk van een couturier.'

INSPIRATIEJUNKIE

Als klein Rotterdamse meisje maakte Pardovitch mini-maquettes. Glimlachend: 'Piepkleine huisjes met een zwembadje, boompjes, hele dorpjes. Ook reorganiseerde ik vaak ons huis, ik schoof met de meubels en ik tekende en schilderde al-tijd.'

In één van de slaapkamers staan twee bijzondere jaren vijftig fauteuils, bekleed met een okerkleurig velours. De lamp met de slagstanden is Frans en komt uit de jaren tachtig. Beide via de European Vintage Gallery. Het behang van Cole & Son is de verbindende factor. De donkere eiken vloer Harvard in vintage patroon is van Solidfloor.

Onder: Op de bovenetage is het accent gelegd op donkere tinten. In deze badkamer een achterwand van Silver Brown Wave marmer in combinatie met tegels van Sicis. De matte nikkel kranen zijn van THG Paris, de spiegel is een eigen ontwerp en de wasbak is gekocht bij Baden Baden Interior.

Haar inspiratie haalt Pardovitch overal vandaan, haar zintuigen staan altijd en overal wagenwijd open. Lachend: 'Ik heb echt een *inspiration addiction*. Ik móet indrukken vangen, daar blijf ik creatief van. Reizen is dan natuurlijk geweldig. Je komt in een andere omgeving, ziet andere kleuren en materialen. Alles wat anders is dan mijn eigen omgeving, stimuleert mij om anders te denken, om met een ander blik te kijken.'

Ze is dol op vintage. Uren kan ze struinen over antiekmarkten en de Franse *marchés aux puces* zijn voor haar de hemel op aarde. Daar heeft ze veel schatten opgeduikeld, zoals de twee prachtige, langgerekte Muranolampen, die ooit in een Frans theater hebben gehangen en de vier eetkamerstoeltjes bekleed met pythonleer.

Het *pièce de résistance* - 'mijn trots' - zijn de verbronsde schuifdeuren tussen de zitkamer en de eetkamer. Een eigen ontwerp van Pardovitch. Ze legt haar hand liefdevol op de deur en schuif hem een stukje dicht. 'Je kunt de ruimtes scheiden, maar er nog steeds doorheen kijken. Ik ben vooral heel blij met de vele schakeringen in de messingkleur.' Dan wijst ze naar de lichte, meterslange hoekbank in de zitkamer en lacht: 'Voordat ik mijn ideeën uitwerkte, zei mijn man: "Ik vind alles best, maar het enige wat ik niet wil, is een witte bank." En kijk! Hij is weliswaar *off white*, maar toch. Door de kussens en de berber wordt de bank wat minder stijf.' Met een blije zucht: 'Ik zag het kleed en vond het meteen te gek. Het is opvallend, *you love it or you hate it*. Toen het er lag, wist ik: dit is de verbindende factor. Ik ben er echt verliefd op. Als contrast voor de witte bank heb ik er twee zwarte pinguïnstoeltjes van Artifort bijgezet. Deze komen nog uit de studentenkamer van mijn vader, uit de jaren vijftig. Alles wat je hier ziet, is te koop, maar aan die stoeltjes ben ik wel gehecht.' 'Nee hoor,' ze schudt haar hoofd, 'het geeft geen onrust dat alles te koop is. Ik vind alles fantastisch wat hier in het huis staat, maar als ik het bij iemand anders in huis kan zetten, vind ik dat óók mooi. Het biedt weer ruimte voor nieuwe, creatieve ideeën. Als ik iets moois zie, vult dat mijn hart. Dat geeft me zóveel energie.' carenpardovitch.com